

Dosarul nr. 3ra-843/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N.Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. E.Palanciuc, A.Malfi, Vl.Clima)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de Svetlana Moțpan reprezentată de către avocatul Igor Hlopețchi,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Svetlana Moțpan împotriva Întreprinderii de Stat „Camera Înregistrării de Stat”, reorganizată pe parcursul examinării cauzei în Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Alexandru Bobotrîn cu privire la anularea ordinului de concediere, contractului individual de muncă, ordinului de numire în funcție, restabilire în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Svetlana Moțpan, a fost casată parțial hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea respingerii ca tardive a pretențiilor cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, de respingere ca neîntemeiată a pretențiilor, în rest, hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La 15 ianuarie 2016, Svetlana Moțpan a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Întreprinderii de Stat „Camera Înregistrării de Stat” (în continuare ÎS „Camera Înregistrării de Stat”), reorganizată pe parcursul examinării cauzei în Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” (în continuare IP „Agenția Servicii Publice”), intervenient accesoriu Alexandru Bobotrîn cu privire la anularea ordinului de concediere, contractului individual de muncă, ordinului de numire în funcție, restabilire în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că la 23 iulie 1997, a fost numită conform Ordinului nr.18-p din 22 iulie 1997 în funcția de registrator de stat al or. Bălți, iar ulterior la 22 iulie 2002, a fost transferată în funcția de registrator de stat – șef de oficiu al județului Bălți, ceea ce se confirmă prin ordinul nr. 58-p.

A menționat că conform ordinului nr. 13-p din 12 februarie 2009, a fost reconfirmată în funcția de registrator-șef de oficiu pe teritoriul or. Bălți, iar conform ordinului nr. 129-p din 26 august 2015, i-a fost acordat concediul de odihnă anual parțial pentru perioada de lucru – anul 2015, începând cu data de 14 septembrie 2015 până la 17 octombrie 2015, inclusiv.

Reclamanta a subliniat că pe perioada aflării sale în concediul anual, îndeplinirea atribuțiilor de serviciu au fost puse în sarcina lui Alexandru Bobotrîn, registrator în filiala Bălți.

A mai relatat că în timpul aflării sale în concediul anual, dânsa s-a îmbolnăvit, și pe parcursul unei luni de zile (16 octombrie 2015 – 20 noiembrie 2015) s-a aflat în concediu de boală, conform certificatelor de concediu medical: seria 01 nr.1860117 din 16 octombrie 2015 și seria 01 nr. 371005 din 19 octombrie 2015.

Reclamanta a afirmat că, la 23 noiembrie 2013 (în ziua de luni), ora 08.00, a ieșit din concediul medical și s-a prezentat la lucru, însă, Alexandru Bobotrîn registrator în filiala Bălți, i-a împiedicat executarea obligațiilor de serviciu.

În acest sens, la 23 noiembrie 2015, dânsa a depus un demers pe numele președintelui ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, Victor Cebotari, privind luarea măsurilor în situația creată, iar în aceeași zi, la 23 noiembrie 2015, i-a fost adus la cunoștință conținutul ordinului nr.258-p din 7 octombrie 2015 privind numirea în funcție de șef al filialei Bălți pe Alexandru Bobotrîn.

După ce a făcut cunoștință cu ordinul enunțat, a depus o cerere angajatorului, solicitând anularea acestuia, însă nu a primit niciun răspuns.

În opinia sa, prin concedierea din funcția deținută i se încalcă dreptul la muncă, care nu poate fi îngrădit, or, dânsa anterior a mai fost concediată din funcția deținută (la data de 3 iunie 2011, prin ordinul nr. 132-p) în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, însă concedierea a fost declarată ilegală prin hotărârea din 17 august 2011 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Deși, a fost restabilită în funcție, președintele ÎS „Camera Înregistrării de Stat” a continuat să-i creeze impedimente neîntemeiate și nejustificate în exercitarea funcției deținute.

Astfel, pe parcursul fiecărui an de lucru, dânsa a fost supusă mai multor controale din partea conducerii întreprinderii și în rezultatul lor au fost emise mai multe ordine de sancționare disciplinară: la 12 septembrie 2014 prin ordinul nr. 195-p. a fost sancționată cu mustrare, scopul aplicării sancțiunilor disciplinare fiind concedierea ei în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii. Sancționarea disciplinară din 12 septembrie 2014 a fost contestată în Judecătoria Centru, mun. Chișinău, acțiunea fiind admisă parțial, iar prin decizia din 22 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău acțiunea a fost respinsă ca

neîntemeiată, și la moment, este obiectul examinării în Curtea Supremă de Justiție, astfel ordinul nr.195-p rămânând a fi suspendat.

A notat că, prin ordinul nr.156-p din 3 iulie 2015 din nou a fost sancționată cu mustrare, acesta la fel a fost contestat în instanța de judecată, și la moment, este obiectul examinării în Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Cu referire la ordinul nr.258-p din 7 octombrie 2015, reclamanta a susținut că este ilegal, fiind emis în timpul aflării sale în concediul de odihnă anual, situație ce contravine prevederilor art. 86 alin. (2) Codul muncii, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune în contencios administrativ.

Svetlana Moțpan a solicitat inclusiv în urma concretizării acțiunii, anularea ordinului de întrerupere a raporturilor de serviciu prin concediere a sa din funcția de registrator-șef al filialei Bălți a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”; declararea nulității deciziei Consiliului de administrație al ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, procesului-verbal nr. 3 din 23 septembrie 2015; declararea nulității acordului suplimentar nr. 57/09-(3) la contractul individual de muncă nr. 57/09 din 2 februarie 2009; declararea nulității conform art. 84 din Codul muncii a contractului individual de muncă încheiat dintre Alexandru Bobotrîn și ÎS „Camera înregistrării de Stat” (reorganizată în IP „Agenția Servicii Publice”) pentru funcția de registrator-șef al filialei Bălți a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”; anularea ca ilegal a ordinului ÎS „Camera înregistrării de Stat” nr. 258-p din 7 octombrie 2015 privind numirea lui Alexandru Bobotrîn în funcția de șef al filialei Bălți a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”; repunerea părților în situația anterioară, prin restabilirea sa în funcția deținută până la concediere - registrator-șef al filialei Bălți a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”; încasarea din contul IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul său a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu din momentul întreruperii raporturilor de muncă - 7 octombrie 2015 până la repunerea efectivă în funcție, reieșind din salariul mediu pentru funcția de registrator-șef al filialei Bălți ÎS „Camera Înregistrării de Stat”; încasarea din contul IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul său a compensației în mărime de 5 salarii medii lunare reieșind din funcția de registrator-șef al filialei Bălți a ÎS „Camera Înregistrării de Stat” conform art. 264 din Codul muncii; precum și repararea prejudiciul moral cauzat în mărime de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu prezenta cauză.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral, anularea ordinului de întrerupere a raporturilor de serviciu prin concediere, declararea nulității contractului individual de muncă încheiat cu Alexandru Bobotrîn pentru funcția de registrator-șef, anularea ordinului nr. 258-p din 7 octombrie 2015 cu privire la numirea în funcție a lui Alexandru Bobotrîn în funcția de șef al filialei Bălți ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, repunerea părților în poziția anterioară și încasarea compensației în mărime de 5 salarii medii lunare reieșind din funcția de registrator-șef al filialei Bălți a ÎS „Camera Înregistrării de Stat” conform art. 264 din Codul muncii, a fost

respinsă ca fiind neîntemeiată. Acțiunea cu privire la declararea nulității deciziei Consiliului de administrație a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, procesului-verbal nr. 3 din 23 septembrie 2015 și declararea nulității acordului suplimentar nr. 57/09-(3) la contractul individual de muncă din 2 februarie 2009, a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Svetlana Moțpan și a fost menținută hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Moțpan Svetlana, reprezentată de avocatul Igor Hlopețchi, a fost casată integral decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, iar cauza a fost restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

După rejudecare, prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Svetlana Moțpan, a fost casată parțial hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea respingerii ca tardive a pretențiilor reclamantei Moțpan Svetlana din acțiune cu privire la declararea nulității deciziei Consiliului de administrație a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, procesului-verbal nr. 3 din 23 septembrie 2015 și declararea nulității acordului suplimentar nr. 57/09-(3) la contractul individual de muncă din 2 februarie 2009, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, de respingere ca neîntemeiată a pretențiilor enunțate. În rest, hotărârea a fost menținută.

La 14 mai 2019, Svetlana Moțpan reprezentată de către avocatul Igor Hlopețchi a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești recurate ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei și a hotărârii contestate, recurenta a susținut că la caz normele de drept material au fost încălcate prin faptul că instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat legea. Totodată, concluziile instanțelor inferioare expuse în actele care se contestă sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar partea discriptivă se contrazice cu partea dispozantă.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere ca neîntemeiată a acțiunii (vol.III,f.d.105-115).

Prin referința depusă la 9 iulie 2019, IP „Agenția Servicii Publice” a solicitat declararea recursului depus de Svetlana Moțpan ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel,

însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală și având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, Completul specializat va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 februarie 2019 (vol.III,f.d.88), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc. Astfel, recursul depus la 14 mai 2019 (vol.III,f.d.105) este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Svetlana Moțpan reprezentată de către avocatul Igor Hlopețchi în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea

greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Svetlana Moțpan reprezentată de către avocatul Igor Hlopețchi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de

succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Svetlana Moțpan reprezentată de către avocatul Igor Hlopețchi.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Svetlana Moțpan reprezentată de către avocatul Igor Hlopețchi, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva